

Nr 539.

Av herr **Kyling**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 218, angående den allmänna bostadspolitikens organisation m. m.

I proposition nr 218 till riksdagen angående den allmänna bostadspolitikens organisation m. m. har Kungl. Maj:t framlagt förslag om inrättande av bl. a. ett centralt ämbetsverk, benämnt bostadsstyrelsen samt indelat på fyra byråer jämte en fristående social sektion.

Enligt uttalande av sakkunniga, som handhaft utredningen i ärendet, skulle sakkunnigas förslag till permanent personalorganisation för bostadsstyrelsen efter viss tid överses. Föredragande departementschefen synes ha delat denna uppfattning, varav följt att antalet ordinarie tjänster hållits lågt och propositionen präglats av stor försiktighet, när det gällt tjänsternas lönegradsplacering inom den föreslagna organisationen. I vart fall gäller detta om de tjänster, som äro avsedda att normalt besättas med jurister.

I och för sig torde man icke böra ha något att erinra mot att försiktighet iakttages när det gäller antalet befattningshavare. Det är emellertid angeläget, att statsmakterna redan från början försäkra sig om goda arbetskrafter. Framför allt är det av vikt, att den personal, som redan tränats upp för arbetet på detta område, icke genom en kortsynt personalpolitik före reformens genomförande drives bort från sin statsanställning. Den statliga bostadspolitikens bedrivs under ständig kontakt med kommunal och enskild företagsamhet. Staten bör därför förebygga, att den i konkurrensen om de bästa arbetskrafterna regelmässigt kommer i underläge.

Mest markerat ter sig den otillfredsställande lönesättningen på den *till kanslibyrån hörande ombudsmannasektionen*. I likhet med vad fallet är på ombudsmannaavdelningar inom andra verk ankommer på sektionens befattningshavare att i konkurrens med enskilda parter tillvarataga kronans ekonomiska intressen; så är t. ex. förhållandet vid de tillfällen då exekutiv försäljning övergår en fastighet. Över huvud taget åvilar befattningshavarna ett specialarbete av betydande ekonomisk räckvidd med direkt påtaglig ansvarsställning för dem. En jämförelse med placeringen av juristtjänster på andra statliga ombudsmannakontor utvisar, att föredragande departementschefen iakttagit alltför stor återhållsamhet. Uppfattningen bestyrkes även av byggnadslånebyråns eget organisationsförslag. Propositionen bygger visserligen på att särskild expertis skall stå till förfogande.

Detta förhållande torde dock knappast kunna anses utgöra en rationell lösning av sektionens arbetskraftsproblem: dels är det troligt att utanför verket stående expertis i längden kommer att ställa sig kostsammare för statsverket, i all synnerhet om expertuppgifterna skola såsom uppdrag lämnas till advokat, dels torde verket vara betjänt av att expertis mera ständigt står till förfogande och att verket sålunda icke blir beroende av den turordning med vilken en självständig företagare alltid måste handlägga honom anförtrodda uppdrag. En juristorganisation med en befattningshavare i 31 och två i 27 lönegraden utöver amanuenspersonal synes vara till fyllest för att tillförsäkra sektionen kompetent arbetskraft.

Å *lånebyråns juridiska sektion* skola enligt propositionen finnas två byråsekreterartjänster, varav den ena i 27 och den andra i 24 lönegraden. Föredragande departementschefen synes här ha icke blott undervärderat sektionens arbetsuppgifter utan även underskattat dessas omfattning. Denna uppfattning bestyrkes bl. a. av att byggnadslånebyrån i sitt förslag hävdade behovet av såväl mera arbetskraft som högre lönegradsplaceringar. För en tillfredsställande handläggning av på sektionen ankommande ärenden synas utöver erforderlig amanuenspersonal för närvarande krävas tre jurister fördelade med en befattningshavare i vardera 29, 27 samt 24 lönegraderna, av vilka i vart fall den sistnämnda tjänsten bör placeras på ordinarie stat.

Å *sociala sektionen* har föredragande departementschefen icke ansett det erforderligt med någon juristtjänst placerad högre än i amanuensgrad. I själva verket torde det förhålla sig så att åtminstone en jurist kommer att sysselsättas med åtgärder i anledning av bidragsmedlens fördelning, på grund därav uppkommande underställningsärenden och besvärfrågor samt i förhållande till länsbostadsnämnderna en omfattande rådgivningsverksamhet. Det torde vara uppenbart, att dessa uppgifter motivera inrättande av en juristtjänst i 27 lönegraden. Sektionens struktur i övrigt ger vid handen, att en dylik befattningshavare kommer att intaga en självständig ställning, vilken ytterligare styrker det berättigade i det anförda.

Det må här framhållas, att de åtgärder som föreslagits medföra en besparing av nu utgående expertersättning, varigenom den utgiftsökning, som betingas av övriga förslag, stannar vid mindre än 9 000 kronor.

Med stöd av det ovan anförda får jag, under förutsättning att riksdagen med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 218 och med avslag på i anslutning till denna väckt motion med begäran om avslag beslutar inrätta en bostadsstyrelse, hemställa,

att å bostadsstyrelsens personalförteckning upptages, utöver vad i propositionen föreslagits, en byrådirektörstjänst i 31 lönegraden på kanslibyråns ombudsmannasektion, en

förste byråsekreterartjänst i 29 lönegraden på lånebyråns juridiska sektion ävensom en byråsekreterartjänst i 27 lönegraden placerad på den fristående sociala sektionen, varjämte en byråsekreterartjänst å ombudsmannasektionen uppflyttas från 24 till 27 lönegraden.

Stockholm den 11 maj 1948.

Folke Kyling.
